

[Bernhard Baunsgaard.]

til, for den har, som hr. Glistrup jo ganske udmærket ved, og som det er anført i notatet, et ganske bestemt forbrug, og på dette forbrug kan man beregne, hvad det bliver, og en lønmodtagerfamilie med en indkomst på ca. 70.000 kr., der har to personfradrag, vil få en skattestigning på tilsammen godt 1.100 kr., ikke 4.500 kr., som hr. Glistrup forsøgte at bilde os ind.

Jeg er ked af, at det skal være nødvendigt herinde at tage den slags påstande ved vingebenet. Vi ville få meget mere ud af det ved at tage en saglig diskussion. Jeg har tidligere sagt det, at hr. Glistrup på disse områder, hvis han brugte sin viden på en hæderlig måde, ville kunne tilføre debatten værdier. Hr. Glistrup bruger desværre ikke sin viden på en hæderlig måde.

(Kort bemærkning).

Voigt (FP):

Hr. Bernhard Baunsgaard var så venlig at citere fra fremskridtspartiets betænkningens bidrag, og dér kunne alle jo få en helt klar forståelse for, hvor let og levende fremskridtssproget er. Men hvis man lagde mærke til det, så imødegik hr. Bernhard Baunsgaard intet af det, jeg sagde, ingen af de tilbagevisninger, jeg kom med på hr. Bernhard Baunsgaards urigtige oplysninger fra før. Der står altså tilbage, at hr. Bernhard Baunsgaard ikke kan regne, han kan heller ikke læse. Nu ved vi også, at han lider af proportionsforvrængninger. Det er altså en kendsgerning, og som han lige har sagt her, kan jeg da ikke lade være med at nævne, at man skulle bruge sin viden med hæderlighed. Det kan hr. Bernhard Baunsgaard ikke, for han har slet ingen viden.

Ømann (SF):

Jeg har svært ved at se det tilrådelige i at føre en debat af dette omfang og med de vigtige spørgsmål, vi har at diskutere, på grundlag af et betænkningens bidrag af hr. Glistrup. Men alligevel. For debatten har jo berørt en vigtig side ved alt dette her. Men det, der kalder mig frem, er i og for sig en bemærkning fra skatte- og afgiftsministeren.

Så vidt jeg hørte, blev der sagt, at efter dette er der plads til en reallønssstigning. Det synes jeg i hvert fald at vi må konstatere ikke kan være rigtigt. Der er levnet 2 pct.

ud af lønrammen til egentlige stigninger, men heri er også inkluderet enhver form for lønregulering, enhver form for lønglidning og meget forskellige former for løntillæg. Det vil altså virke meget forskelligt på forskellige befolkningsgrupper, hvordan dette meget tynde smør kan fordeles på samtlige lønmodtagere her i landet.

Men når vi sammenholder disse meget begrænsede lønstigninger med de afgifter, vi her har til behandling, så tror jeg ikke, at man med sandheden i behold kan sige, at der efter et pålæg på 5 a 6 mia kr. i afgifter stadig væk er mulighed for nogen som helst reallønssstigning. Jeg tror, at vi må erkende, at LOs bedømmelse af denne sammenhæng er den rette, nemlig at denne forligspakke som helhed er ensbetydende med en reallønssnækning, hvis ellers forligspartiernes hensigter står til troende.

Hagen Hagensen (KF):

Hvad jeg har sagt om afgifterne og vor stilling dertil, skal blive stående, og jeg skal blot gøre nogle bemærkninger i anledning af, hvad der er faldet af bemærkninger om det konservative folkeparti og vor holdning i denne sag, ved at sige, at vort parti er det samme i dag som i går og vil være det samme i morgen. Et parti med en livsform — og deri har hr. Glistrup ret, en livsform, som det måske kunne være rart for ham at have — men for resten også har de ting, som vi altid vil vedstå, fordi vi er et ansvarligt parti, der en gang imellem må lægge ryg til, når der er behov derfor og dagens og hverdagens gerning skal gøres. Vi ved alle, at det er nødvendigt at gøre noget nu, og dér søger vi at være med til det og øve indflydelse på det og opnå lettelser, hvor det er gør ligt, og så undskyld, at vi dermed ærgrer fremskridtspartiet og nedkalder dets vrede over os med en række smagfulde bemærkninger efter den livsform og den form for pli, som fremskridtspartiet nu engang har.

Jeg er så enig med hr. Wamberg i, at det er ikke, hvad man siger, men hvad man gør, der er vigtigt. Fremskridtspartiet taler meget, de siger nok noget mindre, men de gør ikke noget, der kan bringe dem indflydelse og resultater. Man kan tvivle på, om de afgiftsforslag, vi her er med til at bringe igennem, giver nok, og man kan ærligt vedstå sin mening herom, som en af mine gruppe-